

Р Е Ш Е Н И Е

№145

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 02 април 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и осми март, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №106 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „А.С. ***“, против решение №1114 от 29.12.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1166 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2303028/03.06.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, издадено срещу касационния жалбоподател, в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като наложеното на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 5 000 (пет хиляди) лв. на 2000 (на две хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд в частта относно размера на наложеното административно наказание е несправедливо, тъй като не е определено при съобразяване с правилата на чл. 27, ал. 1 и 2 от ЗАНН. От касационния съд се иска да отмени атакуваното решение, като вместо него постанови изменение на процесното наказателно постановление и определи налагане на наказание в размер на минимума, предвиден в относимата санкционна правна норма на КТ.

Касационният жалбоподател ЕТ „А.С. ***“ в съдебно заседание се явява лично и с адв. М., като заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното

решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от правна страна, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция, следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 14.04.2011 г. в 12:15 h при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ“ Софийска област, в обект – магазин за кафе и промишлени стоки в гр. Перник жалбоподателят, в качество „работодател“, е допуснал до работа като „продавач“ лицето Генка Игнатова без сключен писмен трудов договор преди постъпването ѝ на работа. Действията на контролните органи са обективирани в протокол. За така установеното нарушение на 18.04.2011 г. на работодателя – нарушител е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник е приел от правна такава, че производството по административно наказване е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, които да основание за отмяна на процесуално основание, тъй като актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи и съставени при спазване изискванията за съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

При разглеждането на спора в неговото същество от първата съдебна инстанция, въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, нарушението е прието за безспорно установено и доказано.

Относно размера на наложеното административно наказание районният съдия е намерил същото за несправедливо определено в завишен размер, без административнонаказващия орган да е съобразил решението си с нормите на чл. 12 и чл. 27 от ЗАНН предвид тежестта на нарушението и фактът, че това е първо за работодателя неспазване на правилата на трудовото законодателство. Поради тези си изводи районният съд е приел наказанието за несправедливо завишено, и на това основание е изменил процесното НП по отношение размера на наложеното с него наказание, като е намалил същото в размер близък до минимума предвиден за същото нарушение в стойност на 2000 (две хиляди) лв.

Настоящият съд споделя изцяло позицията на първата инстанция и в този смисъл смята решението на Районен съд – Перник за правилно.

Оплакванията на жалбоподателя във връзка с определения от първата съдебна инстанция нов, по-нисък размер на наложеното административно наказание касационният съд не смята за основателни. Правилно е решението на районния съдия, да намали размера на административното наказание към минимума, но не на границата на абсолютния такъв с оглед обстоятелствата по делото. За да се породят за касационната инстанция правомощията да измени атакувания съдебен акт на основание явна несправедливост на наложеното административно наказание е необходимо да се установи, че наложеното, по вид и размер очевидно не съответства на обществената опасност на деянието, както и на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и на целите по чл. 12 от ЗАНН. В случая първата съдебна инстанция се е съобразила с факта на първо нарушение на трудовото законодателство от страна на жалбоподателя, както и с липсата на други доказателства за наличие на отегчаващи отговорността обстоятелства, като са изтъкнати съображения и във връзка със ситуацията на икономическа стагнация, което е съобразяване и с имущественото състояние на нарушителя с цел да не се затрудни дейността на търговския обект. Така изложените мотиви по отношение размера на наказанието настоящият съдебен състав счита за съобразени с всички обстоятелства по делото и със събрания доказателствен материал, както и съобразени с вида на безспорно установеното и вменено на жалбоподателя нарушение на трудовото законодателство. Касационният съд не намира грешки по отношение формирането на вътрешното убеждение на първата съдебна инстанция от обективна страна като се има предвид безспорно установеното в хода на съдебното следствие и съотносимостта му към доказателствения материал. Що се отнася до субективната страна на оценката на съда относно това да измени наказанието не в размер на абсолютния минимум, но в размер много близък до него, настоящия съд споделя преценката и в това отношение, тъй като не са налице основания за отдаване на по-голяма тежест на смекчаващите обстоятелства и определяне на по-малък по размер наказанието, което на свой ред е съобразено и с целите по чл. 12 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното и след извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт и по реда на чл. 218, ал.2 от ЗАНН, настоящата инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно, валидно, допустимо и съответно на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1114 от 29.12.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1166 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2303028/03.06.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу ЕТ „А.С. ***, в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като наложеното на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 5 000 (пет хиляди) лв. на 2000 (на две хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/